

behandlet tidligere i dag, og som vi også bakker op om.

Sandheden er desværre også, at vi generelt fra politisk side halter efter markedet. Min liberale grundholdning fortæller mig, at det grundlæggende er forkert at gå ind og blande sig og redde elendige banker, der har spillet hasard, på bekostning af sunde banker, som har ageret fornuftigt. Men en ting er idealisme, noget andet er, når virkeligheden hamrer på porten, og konsekvenserne ved ikke at forsøge at afbøde bliver så store, at det ikke kan forsvares. Det er tilfældet nu, og derfor støtter vi også modstræbende indgrebet.

Sandheden er, at vi i dette Folketing intet kan gøre i forhold til finanskrisen ud over det, som vi tager initiativ til her. Herefter kan vi sætte os tilbage og vente på, hvordan de spiller kortene i G8-landene, når de mødes. Så meget om økonomien, så meget om den danske og den internationale økonomi.

Reaktionerne på statsministerens tale både i tirsdags og her i salen i dag synes jeg med al ønskelig tydelighed viser, hvorfor Liberal Alliance selvfølgelig bakker op om en borgerlig statsminister, også selv om vi kunne ønske os større armbevægelser. For hvor statsministeren tør påpege udfordringerne og også – er vi overbeviste om – er enig med os i Liberal Alliance om, hvilke reformer der *burde* gennemføres i morgen, så glimrer S og SF ved at tage bind for øjnene, stikke fingrene i ørene og i bedste 1970'er-stil råbe ud i alle verdenshjørner, at alle har ret til og krav på alt og endnu mere. Det er så gennemført uansvarligt, at det trods enhver beskrivelse, og jeg er fuldstændig sikker på, at både den tidligere finansminister Lykkesøft og den tidligere økonomiminister fru Marianne Jelved krummer tæer over jammeren.

Jeg vil også meget gerne kvittere for, at statsministeren brugte en del af sin tale på kampen for ytringsfriheden. Når man ser på, hvad Durban II-konferencen, FN's racismekonference, er på vej til at udvikle sig til, må man sige, at statsministeren i den grad gør ret i at råbe vagt i gevær. Kampen for grundlæggende frihedsrettigheder er afgørende og kan ikke overvurderes.

De frie nationer skal stå sammen, de progressive kræfter i verden skal stå sammen, for vi skal igen og igen huske på, at dette ikke er en kamp mellem religioner, det er en kamp mellem totalitære og demokratiske kræfter. Vi skal aktivt støtte de demokratiske kræfter i den muslimske verden. Her ligger en vigtig og afgørende nøgle til

at vinde kampen over mørkemændene. Det er en global værdikamp, der er i gang. Den skal vi tage aktiv del i. Som statsministeren sagde: Frihedsrettighederne skal beskytte mennesker, ikke religioner.

I Liberal Alliance mener vi faktisk, at Danmark kan spille en rolle. I det omfang, det er muligt, bør vi sætte en aktivistisk dansk udenrigspolitik ind på dette område. Den internationale værdikamp for friheden til at tænke, sige og skrive, hvad man mener, burde blive et adelsmærke for et liberalt sindet Danmark ledet af en liberal statsminister.

Så lad mig samle op: Statsministeren, som måske nok er lidt mere presset end normalt, fortjener ros for at påpege de alvorlige udfordringer og for at udpege en del af løsningerne. Skal man angribe et mål, er det en afgørende forudsætning, at man kan se målet, og det kan statsministeren. Og tak for det.

Vores forventninger til den kommende samling er tårnhøje. Vores forventninger til, at regeringen vil sætte handling bag ordene og ikke vil finde sig i minimalløsninger, er vokset. Vi ser frem til at deltage konstruktivt i arbejdet. Tak for ordet.

Kl. 19:47

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til Liberal Alliances ordfører. Den næste ordfører er IA's ordfører, fru Juliane Henningsen.

Kl. 19:47

(Ordfører)

Juliane Henningsen (IA):

I tirsdags sad jeg og lyttede spændt til statsministerens åbningstale. Statsministeren sagde stort set, hvad han plejer at sige om Grønland. Der var ingen overraskelser. Men som mange af mine kollegaer herinde bemærkede jeg, at statsministeren nedtonede finanskrisen og den bekymring, der spreder sig som ringe i vandet i Danmark og videre ud i Nordatlanten. Finanskrisen spreder utryghed, og der er al mulig grund til at tale åbent og ærligt om de udfordringer og valg, vi stilles over for på grund af krisen. Vi har netop i dag førstebehandlet den retningspakke, der skal sikre finansiel stabilitet i hele riget. Og Landsstyret har i dag holdt krisemøde om håndteringen af finanskrisen i Grønland. Situationen er kort sagt alvorlig.

Den 25. november i år skal vi holde folkeafstemning om selvstyre for Grønland. Vi skal kort sagt stemme for mere frihed og for større ansvar. Det kommer til at kræve mod, især nu hvor vi har finanskrisen hængende som en trussel